ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1960

Vyhlásené: 29.03.1960 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

24

VYHLÁŠKA
ministra zahraničných vecí

z 15. februára 1960

o Konzulárnom dohovore medzi Československou republikou a Maďarskou ľudovou republikou

Dňa 27. marca 1959 sa podpísal v Prahe Konzulárny dohovor medzi Československou republikou a Maďarskou ľudovou republikou.

S Dohovorom vyslovilo Národné zhromaždenie súhlas 8. júla 1959 a prezident republiky ho ratifikoval 21. októbra 1959. Ratifikačné listiny sa vymenili v Budapešti 20. novembra 1959.

Podľa svojho článku 23 Dohovor nadobudol platnosť 20. decembrom 1959.

České znenie Dohovoru sa vyhlasuje súčasne.*)

David v. r.

KONZULÁRNY DOHOVOR

medzi Československou republikou a Maďarskou ľudovou republikou

Prezident Československej republiky a

Prezidiálna rada Maďarskej ľudovej republiky

vedení prianím ďalej upevňovať priateľské vzťahy medzi obidvoma štátmi a prehĺbiť vzájomnú spoluprácu aj v oblasti konzulárnych stykov

rozhodli sa uzavrieť Konzulárny dohovor a za tým účelom vymenovali za svojich splnomocnencov:

prezident Československej republiky

dr. Antonína Gregora, prvého námestníka ministra zahraničných vecí Československej republiky,

Prezidiálna rada Maďarskej ľudovej republiky

Józsefa Gábora, mimoriadneho a splnomocneného veľvyslanca Maďarskej ľudovej republiky v Československu,

ktorí vymeniac si svoje plnomocenstvá a zhľadajúc ich v dobrej a náležitej forme, dohodli sa takto:

Zriaďovanie konzulátov, vysielanie a prijímanie konzulov

Článok 1

(1) V súhlase s týmto Dohovorom má každá zo Zmluvných strán právo zriaďovať konzuláty na území druhej Zmluvnej strany.

(2) Sídlo konzulov a ich konzulárny obvod sa vždy určuje na základe dohody Zmluvných strán.

Článok 2

(1) Konzuli vymenovaní vysielajúcim štátom začnú svoju činnosť po tom, čo im prijímajúci štát po predložení konzulárneho patentu udelí exequatur. V konzulárnom patente sa uvedie konzulárny obvod a sídlo konzula.

(2) Orgány prijímajúceho štátu urobia všetky potrebné opatrenia, aby konzuli mohli vykonávať svoju úradnú činnosť nerušene a požívať všetky práva, výsady a výhody, ktoré im zabezpečuje právny poriadok prijímajúceho štátu a tento Dohovor.

Článok 3

(1) Činnosť konzula sa končí jeho odvolaním, odňatím exequatur alebo úmrtím.

(2) V prípade odvolania konzula, odňatia exequatur alebo v prípade jeho smrti, dočasnej neprítomnosti alebo iných okolností, ktoré sú na prekážku jeho činnosti, prislúcha výkon oprávnenia konzula jeho zástupcovi. O tom treba včas upovedomiť kompetentný orgán prijímajúceho štátu.

(3) Zástupca konzula, ktorý je poverený dočasným vedením konzulátu, požíva tie isté práva, výsady a výhody, ktoré sa poskytujú na základe tohto Dohovoru konzulovi.

Článok 4

Pod označením „konzulát“ sa v tomto Dohovore rozumie generálny konzulát, konzulát, vicekonzulát a konzulárna agentúra, pod označením „konzul“ generálny konzul, konzul, vicekonzul a konzulárny agent.

II

Práva, výsady a výhody

Článok 5

Konzuli a pracovníci konzulátu Zmluvných strán nie sú podriadení, pokiaľ ide o ich služobnú činnosť, právomoci prijímajúceho štátu.

Článok 6

Konzuli majú právo umiestniť na budovu konzulátu znak vysielajúceho štátu a nápis označujúci konzulárny úrad; majú taktiež právo vyvesovať na budove konzulátu, na svojom obytnom dome a na vozidlách, ktoré používajú, vlajku vysielajúceho štátu.

Článok 7

(1) Konzuli a pracovníci konzulátu, ako aj ich manželky a maloleté deti, pokiaľ sú občanmi vysielajúceho štátu, sú oslobodení od osobných služieb a priamych daní, ktorým podliehajú občania prijímajúceho štátu.

(2) Oslobodenie od platenia daní sa nevzťahuje na príjem získaný v prijímajúcom štáte, ani na nehnuteľný majetok ležiaci na jeho území.

(3) Parcely, budovy a dopravné prostriedky sú oslobodené od vojenských a iných vecných plnení a povinností len vtedy, keď ich konzul alebo pracovníci konzulátu, ktorí sú občanmi vysielajúceho štátu, používajú pre úradnú alebo osobnú potrebu.

Článok 8

Nehnuteľnosti, ktoré sú majetkom vysielajúceho štátu a slúžia na umiestnenie konzulátu alebo ako byty pre konzulov a pracovníkov konzulátu, nepodliehajú priamym daniam.

Článok 9

(1) Konzuli a pracovníci konzulátu, ktorí sú občanmi vysielajúceho štátu, sú oslobodení na základe vzájomnosti od colných poplatkov v tom rozsahu, v akom sú oslobodení pracovníci diplomatických zastupiteľstiev Zmluvných strán v obdobných funkciách.

(2) Predmety, ktoré sú určené na úradnú potrebu konzulátu, nepodliehajú colným alebo iným poplatkom.

(3) Ustanovenie odseku 1 sa vzťahuje aj na manželky a maloleté deti osôb tam uvedených.

Článok 10

(1) Konzuli a pracovníci konzulátu sú povinní vydať na predvolanie svedectvo pred orgánmi prijímajúceho štátu vo veciach, ktoré sa netýkajú ich úradnej činnosti.

(2) Ak sa nemôžu konzuli a pracovníci konzulátu ustanoviť, vydajú svedectvo vo svojom byte alebo v úradných miestnostiach konzulátu. Táto výhoda neprislúcha pracovníkom kancelárskej a technickej služby.

(3) V predvolaní konzula sa nesmú uvádzať žiadne pohrozenia na prípad, že sa pred orgán prijímajúceho štátu neustanoví.

Článok 11

(1) Úradné miestnosti konzulátu a konzulárny archív sú nedotknuteľné. Do týchto miestností a do bytu konzula nemôžu úradné orgány prijímajúceho štátu vstupovať bez súhlasu konzula, ani v nich uplatňovať donucovacie opatrenia.
V konzulárnom archíve sa nemôžu uschovávať písomnosti súkromného rázu.

(2) Úradná korešpondencia konzula, včítane zpráv posielaných diaľkovými spojmi, je nedotknuteľná a nekontrolovateľná.

(3) Konzul má právo užívať v styku s úradnými orgánmi vysielajúceho štátu šifry a diplomatické kuriérne služby. Pri používaní všeobecných prostriedkov spojovacej služby platia pre konzula rovnaké sadzby ako pre diplomatických zástupcov.
III

Právomoc konzulov

Článok 12

Konzuli prispievajú svojou činnosťou k prehlbovaniu politických, hospodárskych a kultúrnych stykov medzi oboma krajinami.

Článok 13

(1) Konzuli chránia v konzulárnom obvode práva a záujmy vysielajúceho štátu, jeho občanov a právnických osôb (ďalej len „občania“).

(2) Pri výkone svojej právomoci môžu sa obracať na orgány konzulárneho obvodu. Proti porušeniu práv a záujmov vysielajúceho štátu a jeho občanov sa môžu u týchto orgánov ohradiť.

Článok 14

(1) Konzuli majú právo za účelom vykonania nutných opatrení zastupovať pred súdmi a inými úradnými orgánmi prijímajúceho štátu bez osobitného plnomocenstva občanov vysielajúceho štátu vždy, keď títo v dôsledku neprítomnosti alebo z iných príčin nemôžu včas chrániť svoje práva a záujmy.

(2) Konzulárne zastúpenie sa skončí, keď konzulom zastúpená osoba ochranu svojich práv a záujmov prevezme sama, alebo keď vymenuje svojho splnomocnenca.

Článok 15

(1) Konzuli majú právo viesť evidenciu občanov vysielajúceho štátu, vystavovať im cestovné pasy a iné osobné doklady a potvrdenia a predlžovať ich platnosť, ako aj vykonávať ďalšie úkony s tým spojené.

(2) Konzuli môžu vydávať víza na vstup do vysielajúceho štátu alebo na výstup z neho.

(3) Majú taktiež právo, pokiaľ sú na to splnomocnení vysielajúcim štátom, vykonávať matričné zápisy o narodení a úmrtí občanov vysielajúceho štátu alebo ich narodenie a úmrtie osvedčovať. O zápisoch o narodení a úmrtí upovedomí konzul vždy kompetentný orgán prijímajúceho štátu.

Článok 16

(1) Pred konzulmi a pred na to splnomocnenými pracovníkmi konzulátu môžu podľa právneho poriadku vysielajúceho štátu uzavrieť manželstvo snúbenci, ak sú oba občanmi vysielajúceho štátu.

(2) Konzul je oprávnený, pokiaľ ho na to splnomocňuje právny poriadok vysielajúceho štátu, zapísať pred ním uzavreté manželstvá a ich zrušenia do matriky. O tom upovedomí kompetentné orgány prijímajúceho štátu.

Článok 17

(1) Konzuli sú oprávnení konať na konzulátoch, vo vlastnom byte alebo v byte občanov vysielajúceho štátu, ako aj na lodi alebo v lietadlách, ktoré nesú vlajku alebo výsostné označenie vysielajúceho štátu, pokiaľ to nezabraňuje právny poriadok prijímajúceho štátu, tieto úkony:

a) spisovať, overovať a uschovávať závety alebo listiny o jednostranných právnych úkonoch občanov vysielajúceho štátu;

b) spisovať alebo overovať vyhlásenia občanov vysielajúceho štátu;

c) spisovať alebo overovať listiny o právnych úkonoch medzi občanmi vysielajúceho štátu; nemôžu však spisovať alebo overovať listiny o právnych úkonoch o zriadení alebo scudzení práv k budovám alebo k iným nehnuteľnostiam, ktoré sú na území prijímajúceho štátu;

d) spisovať alebo overovať listiny o právnych úkonoch medzi občanmi vysielajúceho štátu a občanmi prijímajúceho štátu, pokiaľ sa tieto právne úkony týkajú výlučne záujmov na území vysielajúceho štátu, alebo k vykonaniu ktorých má dôjsť na území vysielajúceho štátu a pokiaľ tieto právne úkony nie sú v rozpore s právnym poriadkom oboch Zmluvných strán;

e) overovať podpisy občanov vysielajúceho štátu na písomnostiach každého druhu; legalizovať písomnosti pochádzajúce od orgánov, úradných osôb alebo občanov vysielajúceho alebo prijímajúceho štátu a overovať ich odpisy, preklady a výpisy z nich;

f) prijímať do úschovy peniaze, cenné predmety a listiny od občanov vysielajúceho štátu alebo pre nich určené; príslušné právne predpisy prijímajúceho štátu zostávajú nedotknuté;

g) iné úkony, na ktoré sú splnomocnení vysielajúcim štátom.

(2) Konzulom spísané, legalizované a overené písomnosti, odpisy, preklady a výpisy, ktoré sú uvedené v odseku 1, majú v prijímajúcom štáte takú platnosť a dôkaznú moc, ako písomnosti spísané, preložené, overené alebo legalizované kompetentnými orgánmi a úradnými osobami prijímajúceho štátu.

Článok 18

(1) Činnosť konzulov vo veciach pozostalostných sa spravuje - s doplnkami stanovenými v odseku 2 - Zmluvou o právnej pomoci v občianskych a trestných veciach uzavretou Zmluvnými stranami 6. marca 1951 v Budapešti.

(2) Kompetentný orgán prijímajúceho štátu je povinný upovedomiť konzula o každom konaní o prejednaní pozostalosti, v ktorom je dotknutý dedičský záujem občana vysielajúceho štátu, aby konzul mohol vykonať nutné opatrenia na ochranu práv a záujmov dedičov. V týchto prípadoch treba konzulovi oznámiť všetky známe údaje týkajúce sa dedičov, bydliska alebo pobytu dotyčného

občana vysielajúceho štátu, stavu a hodnoty pozostalosti, ako aj údaje týkajúce sa prípadného závetu.

Článok 19

Konzul môže ustanoviť opatrovníka alebo poručníka občanom vysielajúceho štátu, pokiaľ je to v súlade s právnym poriadkom vysielajúceho štátu. V týchto prípadoch má konzul právo vykonávať dozor nad poručníctvom a opatrovníctvom.

Článok 20

(1) Konzul môže osobne alebo prostredníctvom svojho splnomocnenca poskytovať všestrannú pomoc lodiam plávajúcim pod vlajkou vysielajúceho štátu, keď tieto vplávajú do prístavu konzulárneho obvodu. Môže vojsť v styk s posádkou lode a cestujúcimi, preskúmavať lodné doklady, spísať zápisnicu o náklade, účele plavby a zvláštnych udalostiach. Konzul podporuje veliteľa lode pri dodržiavaní poriadku na lodi. V tomto smere sú kompetentné orgány prijímajúceho štátu povinné na požiadanie poskytnúť konzulovi alebo veliteľovi lode podporu a pomoc.

(2) V prípade, že kompetentné orgány prijímajúceho štátu majú v úmysle vykonať donucovacie opatrenia na obchodných lodiach vysielajúceho štátu, je nutné, aby o tom upovedomili vopred konzula. Konzul môže byť prítomný pri týchto opatreniach. Toto sa nevzťahuje na vykonávanie colnej, pasovej a zdravotnej prehliadky lode, posádky a cestujúcich.

(3) V prípade nehody alebo poškodenia lode vysielajúceho štátu má konzul právo urobiť opatrenia v záujme podpory posádky lode alebo cestujúcich, bezpečného umiestnenia nákladu a opravy lode alebo s touto žiadosťou sa obrátiť o pomoc na kompetentné orgány prijímajúceho štátu.

(4) V prípade nehody alebo poškodenia lode vysielajúceho štátu orgány prijímajúceho štátu podajú o tom bezodkladne konzulovi správu a súčasne ho informujú o vykonaných opatreniach v záujme záchrany ľudí, lode a jej nákladu. Orgány prijímajúceho štátu poskytnú potrebnú pomoc konzulovi pri vykonávaní opatrení v prípade nehody alebo poškodenia lode vysielajúceho štátu.

(5) Tento článok sa nedotýka ustanovení iných dohôd o poskytovaní vzájomnej pomoci na prípad nehody alebo poškodenia lode.

Článok 21

Ustanovenie článku 20 tohto Dohovoru treba primerane použiť aj na lietadlá.

IV

Záverečné ustanovenia

Článok 22

Ustanovenia tohto Dohovoru o právomoci a povinnostiach konzulov platia primerane aj pre pracovníkov diplomatických zastupiteľstiev, ktorí sú poverení vykonávaním konzulárnej činnosti. Toto ustanovenie sa nedotýka práv, výsad a výhod členov diplomatických zastupiteľstiev.

Článok 23

(1) Tento Dohovor podlieha ratifikácii. Výmena ratifikačných listín sa vykoná v Budapešti.

(2) Dohovor nadobudne platnosť tridsiateho dňa po výmene ratifikačných listín.

Článok 24

Tento Dohovor zostane v platnosti päť rokov. V prípade, že jeden rok pred uplynutím jeho platnosti žiadna zo Zmluvných strán neoznámi druhej Zmluvnej strane svoj úmysel Dohovor zrušiť, zostane tento naďalej v platnosti, a to jeden rok odo dňa, keď jedna zo Zmluvných strán oznámi, že Dohovor vypovedá.

Tento Dohovor sa vyhotovil v Prahe 27. marca 1959 vo dvoch pôvodných vyhotoveniach, každé v jazyku českom a maďarskom. Obe znenia majú rovnakú platnosť.

Za prezidenta Československej republiky

Ant. Gregor v. r.

Za Prezidiálnu radu Maďarskej ľudovej republiky

Gábor József v. r.

*) Tu sa vyhlasuje slovenské znenie.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.